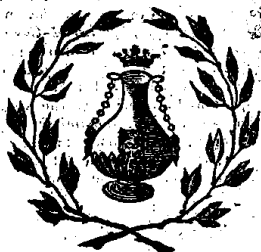

Vrijdag

15 Julij.

De uitgever dezer Courant geschiedt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct. In halve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

Art. 4 der Grondwet.

Wanneer het waarheid is, wat het *Journal du Limbourg* en op deszelfs voetspoor het *Handelsblad* en *Arnhemse Courant* mededeelen, wegens eene uitspraak — (het over de grenzen brengen, —) van een vreemdeling nu KAAS geheelen dan zal de natu- zoo wij gelooven, ten minste het regt hebben te nemen, op welken grond de Minister van Justitie, die bestaan van art. 4 der Grondwet, zulk eene als geoorloofd meent te kunnen beschouwen.

Het *Handelsblad* zegt: » De schending zoude dus zijn; hoe zal men het nu met de verantwoordelijkheid stellen? »

De lezing van art. 4 der wet op de regterlijke organisatie en art. 318 van het wetboek van Strafrecht lijdt het geene bedenking, dat, zoo het den later in het openbaar te laste gelegde feit niet door *Staats-Courant* wordt tegen gesproken, de Procureur-Generaal de man is, welke de wetten hier pligten te handelen, althans te onderzoeken. Onwettigheid kan die ambtenaar niet voorwenden. Het lijdt geen bedenking, dat, wanneer deze ambtenaar de wet laat rusten, de beledigde zich zoude kunnen wenden aan den Hoogen Raad, welke dan zou bevelen te handelen volgens art. 109 der wet op de regterlijke organisatie.

De geheele wijze van procederen is overigens voortgezet bij art. 318 en volgende van het wetboek van Strafrecht.

De straf, bij overtuiging van schuld uit te spreken, art. 115 van het nog altijd in werking zijnde wetboek bepaalt deze duidelijk, voor zover de straf de daad niet binnen den daartoe bepaalden tijd herstelt; de straf zal dan zijn *uitbanning*.

Alles staat duidelijk en bepaaldelijk in de wet te lezen. Twijfel wat er kan en behoort gedaan worden, wanneer het feit waar is, kan er met de mogelijkheid bestaan. Zieh op anteceden ten te open zou den Minister niet baten; want wanneer al een ambtenaar of collegie in gebreke waren en huane pligten te vervullen, zou dit alles be- een een bewijs opleveren, dat zij voortdurend zó doen te handelen.

Men kan aan zien van dit artikel blijkt het weer een onvoldoend werk die wijziging der grondwet heeft. De Hoogleraar THORNBECKE had in zijne lezing breedvoerig over dit art. gehandeld en gezegd, welken weg men kon inslaan, om, in de wet van behoefte, de veiligheid van den Staat tegen vreemdelingen te beschermen.

Men doet zich, bij het schrijven over dit artikel nog gewichtige bedenking bij ons op, te weten: in de woorden persoon en goederen ook nog eene betekenis? Strekken zij zich uit tot het der vreemdelingen, om industrie uit te oefenen, en zooveel zij willen, en moeten zij ook hierin mede worden op gelijke wijze als de landskin-

men opperen deze vraag, omdat zij in dezen tijd zeer gewichtig is.

Engeland, in België b. v. neemt de nood en er bij de arbeidende klassen hand over hand toe. Een onnoemelijk getal Ieren is reeds naar Engeland gekomen, waar echter, ten gevolge daarvan, al spoedig schraalhaus keukemeester werd.

De vervoermiddelen zijn hoogst gemakkelijk, snel en betaalbaar geworden. Welke waarborg, dat binnen eenige maanden dezer ongelukkigen zich over ons land uitstorten; en liever dan geheel te verhoor voor half loon werken willen, en daardoor onze verbruikers, onze landfiskinderen het brood uit den mond nemen? Kan deze ruïne zijn in de betekenissen der Grondwet liggen? Wij gelooven het niet; en wij met genoegen op, dat men bij art. 9 van het regterlijk wetboek een voorbehoud ten deze heeft, zoodat de gewone wetgever steeds vrijheid heeft, in het genot der burgerlijke regten tusschen een vreemdeling, onderscheiding te maken.

Men nu reeds in sommige oorden van ons land de nadelige gevolgen van het gebrek in de vreemde labden begint te ondervinden, en

vele vreemdelingen door zich niet goedkoop loon te vergoogen, onze eigene arbeiders komen verdringen, zouden wij van oordeel zijn, dat het bij de regering ernstig zou verdienen in aanmerking te komen, een wetsontwerp ten deze in overweging te brengen.

Er is overigens nog een reëlmiddel naar ons inzien. De politieke en burgerlijke regten der vreemdelingen ontstaan eerst dan, wanneer zij zich op het grondgebied van den Staat bevinden. Maar mag de regering niet de grenzen beveligen tegen het indringen van vreemdelingen, die ons zouden willen komen uitzuigen?

Naar ons inzien, ja; zoo zij slechts goede kenteekens wist te bepalen, waaraan zoodanige personen van anderen zouden kunnen worden onderscheiden. Dan ware een eenvoudige maatregel van politie voldoende, om het indringen van voor het land schadelijke vreemdelingen te weren. Het vorderen van een buitenlandsch paspoort zou geen tuereikend middel zijn, want de vreemde gouvernementen, gaarne deze werkelooze arbeiders naar elders ziende heente trekken, zouden zulke passen des noods gratis afgeven. Het vorderen eener borgtocht, dat men niet ten laste van den Staat, de gemeente of de burgerij zoude komen, hetzij in geld, zoo de grensbewakers dit noodig vonden, hetzij schriftelijk, door eenen burger inwoner onder teekend, wanneer men menende hiermede genoegen te kunnen nemen, schijnt in dezen wel als een uitvoerbaar middel in aanmerking te kunnen komen. De vreemdeling, niet van een bewijs van zoodanige gestelde borgtocht voorzien zijnde, zou men dan als, op eene ongeoorloofde wijze over de grenzen zijnde gekomen, daarover kunnen terug brengen.

Eene belasting op de vreemde werklieden zou nok verdienen in aanmerking te komen; doch natuurlijk zou deze door de wet behooren te worden bepaald; terwijl ook zelf de eerste maatregel, wegens het twijfelachtig of het gouvernement deszelfs magt zóóver tot wering van vreemdelingen zou vermogen uit te strekken, misschien beter bij de wet zou worden vastgesteld.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

Men meldt uit Florence, dd. 24 Junij: Als eene treurige bijdrage tot de feesten in Pisa moet ik eene ongehoord schadelijke speculatie van dieven vermelden. Den vorigen zondag, den laatsten feestdag, waren om 12 uur des middags in Pisa in de St. Pieterskerk eene menigte menschen voor de godsdienst verzameld. Plotseling wierpen eenigen onbekend eene groote bank om, hetgeen in de ruime gewelven eenen hevigen, bulderenden slag veroorzaakte, waardoor de vergadering reeds hevig verschrikte. Mensklaps roepen vele stemmen: » Het dak stort in, » en nu was niemand meer te houden. Alles stormde in vreesselijke verwarring, angst en schrik naar de uitgangen; velen werden onder den voet geworpen en jammerlijk vertrappt. Dit was het oogenblik dat de dieven hadden voorbereid, en zij vielen nu onmedelgond op hunne offers aan. Ringen werden van de vingers, kelsas en spelden van de ooren gerukt. De vermetele roof vond, gelijk gezegd is, midden op den dag met onbegrijpelijke stoutheid plaats, en toch is het niet gelukt, eenen der roofers, welke men zegt dat te Livorno te huis behooren, te vatten.

ENGELAND.

LONDEN, den 10. Julij. Gisteren morgen hebben de afgevaardigden der tegenstanders van de graanwet, ten getale van honderd vier en veertig personen, een gehoor bij sir R. Peel gehad, hem een talereel der heerschende ellen de onler de lagere volksklassen afgemaakt, hunne overtuiging aan den dag gelegd dat in de herroeping der bestaande graanwet het enig middel tot leniging gelegen is, en hem geseekt iets te doen om het Land voor regeringloosheid en ondergang te behoeden, alsorens het te laat zou zijn. De Minister beloofde zich door het gehoorde getroffen; bragt de afgevaardigden onder het oog dat dit ontwerp dagelijks in de beide Parlementshuizen, besproken werd, en behoeft het zich ten pligt te zullen maken de door hen aangevoerde omstandigheden onder de oogen der Regering te brengen. Weinig tevreden dat hij zich niet uitvoeriger over al de door hen behandelde punten had uitgelaten, keerde zij naar de vergadering, hunner committenten terug, en gielden daar den uitslag hunner verrigting mede.

De laatste over Frankrijk uit Canton ontvangen

nieuwspapieren behelzen belangrijke bijzonderheden omtrent de uitbreiding die door de Engelschen aan de chinesche stad Hong-Kong gegeven wordt. Overal worden daar publieke gebouwen en bijzondere woningen gesticht; een regterlijk collegie en eene politie zijn georganiseerd, en aan de zendingen van onderscheiden geloofsbelijdenis zijn landerijen afgestaan, om kerken en scholen op te richten. De inlandsche bevolking bedraagt reeds ongeveer vijftienduizend zielen. Onder de Hong-kooptieden hebben velen bereids het offer aan hunnen nationalen trots gebracht van de meerderheid der Engelschen in het bouwen en uitrusten van schepen, zoodat als in sommige andere opzichten, te erkennen.

FRANKRIJK.

Uit Algiers heeft men door de telegraaf gunstige berichten. De generaal Changarnier heeft den 1. Julij eene belangrijke overwinning behaald op den *Kalif Sidi-Embanak*, 50 mijlen van Algiers. Hij heeft 3000 gevangenen gemaakt, en 15 à 20,000 stuks vee, waarbij 1500 kamelen buit gemaakt.

Te Parijs leeft een oude krijgscornmissaris Noel de Quersonières, die in 1728 te Valenciennes geboren is. Hij gevoelt zijnen hoogen ouderdom niet en leeft vrolijk en onbekommerd voort. Hij houdt dagelijks vier eenvoudige maaltijden, scheert zich zelve, leest en schrijft zonder bril, zingt aangenaam en slaapt goed. Op zijn 90 jaar huwde hij nog met een jong meisje. Zijne grootmoeder was 125 jaren en stierf aan de gevolgen van eenen val.

BELGIE.

GENT, den 9. Julij. Gisteren is alhier, in de Tremblestraat, eene vrouw van vierlingen bevallen. Een der kinderen heeft slechts weinige oogenblikken geleefd, maar de drie overige, die sterk en gezond schijnen, bevinden zich, nevens de moeder, in den besten toestand.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 11. Julij. Heden heeft Z. Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken de tegenwoordige Zitting der Staten-Generaal, in eene vereenigde zitting der beide Kamers, gesloten.

Men meldt uit Appeldoorn, dd. 11. dezer, dat Z. M. Willem Frederik, Graaf van Nassau, den 12. naar 's Hage zoude vertrekken, en na een verblijf van vier dagen, aldaar terugkeeren.

VLISSINGEN, den 14. Julij. Z. M. de Koning heeft, bij besluit van den 7 dezer maand, benoemd tot ontvanger der directe belastingen te Middelburg, den heer C. A. Gobius, thans ontvanger te Vlissingen; tot ontvanger te Vlissingen, den heer P. A. Bouvin, thans arrondissements-inspecteur aldaar, en tot inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Vlissingen, den heer C. W. Broers, thans controleur derzelfde middelen te Amersfoort.

Van den Helder schrijft men van 10. Julij: » Naar men verneemt, is door Z. M. den Keizer van Oostenrijk, bij monde van zijnen gezant in de Nederlanden, aan onze regering kennelijk gemaakt, dat zijn neef, de aartshertog Frederik, zoon van den aartshertog Karel het voornemen heeft, om eerstlaags met eene flotille deze landen te bezoeken; dien ten gevolge zijn van gouvernementenwege de burgerlijke autoriteiten alhier, benevens de bevelhebbers der land- en zeemagt aangeschreven, om den aartshertog, die met het eskader tegen het laatst der maand Augustus aan den Helder worden verwacht, met de gewone eerbewijzingen aan de prinsen van het regerend huis toekend, te ontvangen, en wil men weten, dat tegen dien tijd de heer van Eyck, gouverneur van Noord-Holland, benevens de kolonel van Gagern, militaire commandant der provincie, zich ter ontvangst van genoemden Vorst herwaards zullen begeven. »

In een dezer dagen gehouden zitting der Staten-Generaal, betreurt Zijne Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken, dat tot dusverre in geheel Europa, nog geen middel gevonden is, om de noodlottige longziekte by runderen op eene afdoende wijze te keeren.

Ja dit is zeker te betreuren, maar zijn niet vele boeren zelfs oorzaak dat de ziekte vermeerdert?

Wordt door de besturen wel streng genoeg bij deze ziekte toegezien, hoe de landman zijn vee behandelt?

Op de eerste vraag moet men ja, op de laatste neen antwoorden.

Omtrent twee maanden geleden, zag men in een der landen vooraan, aan den Bergweg bij Rotterdam, een rondbonte koe, behoorende aan eenen landman, wonende aan de Heulbrug. In de beginne bragt men het beest voedsel, dan toen het niets meer nuttigen kon, liet men het gedurende twee dagen in de brandende zon liggen, en sterven; voordat het beest dood was, pikten raven en kraaijen het stervende dier aan oogen en pooten; dit kwelde de zieke nog meer, en nu liet men de doode besmette koe nog een paar dagen in het land liggen,

waarin andere koeijen grasden; deze gingen op hare doode gezellinne liggen en rollen, haar met de hoornen stoten, zelfs likken. Eindelijk zag men op eenen morgen eenige boeren bij het hek in hetzelfde land, digt aan den weg een put graven, en geadesteerd door eenen stadsdiender, werd de koe aldaar begraven.

Moest voor zulke behandeling van ziek vee niet gewaakt worden? Is het niet natuurlijk dat de besmetting daardoor niet overmeesterd wordt?

Men heeft opgemerkt dat de bedoelde landman en anderen, dewelke ook hun ziek vee in weiden begraven, waar koeijen en runderen grazen, gedurig van hun vee verliezen.

Wij wenschen dat dit voorval ter kennis van Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken zal komen. (H. N.)

INGEZONDEN STUKKEN.

De Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëlieten in Nederland, in betrekking tot de vereischten, de opleiding en de wijze van verkiezing der Inlandsche Rabijnen.

Ne gouvernant que par des cabales et intrigues, ils ne cherchent qu'à rendre les loix souples et dociles à leur desirs.
Entretiens de Phocion.

De vereischten der Nederlandsche Rabijnen zijn premittivelijk vastgesteld. bij Kon. besluit van 12 Junij 1814 No 53, en bepalen zigt tot den ouderdom van dertig jaar, gekend of welruwbaar, bij voorkeur in de vereenigde Nederlanden geboren, of aldaar gedomicilieerd geweest te zijn; voorts de Hollandsche taal te kunnen lezen en schrijven, of van elders beroepen zijnde, die taal behoortig aan te leeren.

De gesactioneerde kerk-reglementen, de onschendbare grondslagen van het kerkelijk beheer der Israël. gemeenten, verlangen daarenboven, dat de aspirant den post reeds hebbe bekleed, of voorzien zij van een getuigschrift zijner kundigheden, door drie voornamen Opper-Rabijnen afgegeven.

De bewoordingen «van elders beroepen zijnde» zoo even aangehaald, zienspelen op een buitenlandschen Rabbi; de keuze der drie voornamen Rabijnen die het testimonia moesten afgeven, mogt zich even zeer tot inlandsche, als buitenlandsche leeraren bepalen.

Buitenlanders, tot geestelijke opperhoofden te beroepen was, bij de Joodsche gemeenten in Nederland, eene gewoonte, die van achteren beschouwd, hare goeie zijde kon hebben; «de regthanken van Lucca en Genua waren outdijds door vreemdelingen, bezet!»

Bij het evengemelde Kon. besluit werd, behoudens de eenzijdige goedkeuring des Konings, de eigenlijke keuze der Rabijnen, geheel en al aan de Parnasim en de notabelen uit het geheele ressort der Hoofd-Syn. overgelaten; geen zijdelings invloed of tussenkomst der consulende, naderhand Hoofd-Commissie, kwam hier te pas; ofschoon de benoeming der zoogenoemde rijn-notabelen, aan het Dep. van Binnenlandsche Zaken, later door dat van Herv. Eredienst vervangen, werd opgedragen.

Het ministerieel besluit van 25 Aug. 1815 No 81, toont in betrekking tot de laatstgemelde benoeming, ten duidelijkste aan, in welken ruimen uitgebreiden zin, dit Koninklijk radicaal werd opgenomen, en op welk eene speculative wijze men daarbij is te werk gegaan. Voornemens zijnde ten slotte daarop terug te komen, bepalen wij ons voorschans tot de beschouwing, hoedanig men zich er op heeft toegelegd, om het voortregt der gemeenten, in de vrije verkiezing harer geestelijkheid, te belemmeren en te ondermijnen, zonder oogthans de gelijkstelling, in het genot der landtoelagen, met de Christelijke leeraren, veel minder hare wetenschappelijke vorming, overeenkomstig de behoeften des tijds, te bevorderen; en op welk eene wijze de hoogloftelijke Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëlieten zich heeft beijverd, deze verkiezing te predomineren en deelve van tijd tot tijd, tot het voornaamste onderwerp, van hare hoogst. eigendunkelijke, bemoeijnging te maken.

Wij refereren ons aan de navolgende verordeningen, waarvoor wij de bijzondere aandacht der zaakkundige lezers inroepen:

Kon. besl. 10 Mei 1817, No 146, gelastende, zonder concurrentie der gemeenten, en dus bij inbreuk op de kerk-reglementen, het Ministerie van Eredienst, het doen eener voordragt, omtrent verordeningen, op het examen en de toelating tot het rabinaale ambt, en de doelmatigste middelen om Ned. Rabijnen, tot dien post, op te leiden.

Deze Koninklijke verordening, is als het ware ter sluits ingelascht, in een besluit, handelende over het schoolwezen, en staat daar op eene plaats, waar zij bezwaarlijk gezocht zal worden; *seulement pour nous civiliser!!*

Kon. besl. 8 Julij 1818 No 129, erkennende, ten fine van vrijstelling voor de nationale militie, een prikkel, ongeschijnlijk voor de opleiding van Rabijnen gekozen, als studenten in de godgeleerdheid, de Israëlieten het onderwijs ontvangende bij het Isr. Seminarie (Bij's hamidrosch) te Amsterdam; worden nu de certificaten door de geachte heeren regenten dezer inrigting afgegeven? Neen; maar wel, als *debut*, door de Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëlieten, op getuigschrift van de opzigtters der leerschool.

Kon. besl. 25 Julij 1818 No 52, waarbij, tot hetzelfde doeleinde, zij die werkelijk zijn erkend als Rabijnen bij eene gemeente, worden gehouden, den geestelijken stand te zijn ingetreden.

Men stond niet stil maar snelde ijend voorwaarts: ce n'est que le premier pas qui coute! Kon. besl. 15 Jan. 1819 No 1, genomen op voordragt van het Min. Departement, ingevolge het voorsafgaand adres van de Hoofd-Commissie tegen de zaken der Israëlieten, geleidende en goedkeurende, een reglement op het examen en de toelating van en tot het rabinaale ambt. Instelling van een rabinaal collegie van examinatoren; bestaande uit de Opper-Rabijnen van Amsterdam, Rotterdam en 's Hage, bij afwezenheid, door

andere rabijnen te vervangen. Is één der examinatoren aan den geëxamineerden vermaatschapt, dan mag hij niet examineren; in dit geval worden andere rabijnen *geassumerd*. De verhalen van het collegie worden aan de Hoofd-Commissie gezonden; de Hoofd-Commissie roept de examinatoren op; zij zendt aan den aspirant de leden de afgegeven bescheiden; treedt met den examiandi in correspondentie, heeft zelfs het recht de examen bij te wonen; de bij het besluit gerequireerde stukken der aspiranten, worden aan de Hoofd-Commissie toegezonden; het af te geven diploma, wordt door deze Commissie geveiseerd en geapprobeerd, en vervangt, de tot dien tijd vereischte drie diploma's van onderscheidene voornamen Opper-Rabijnen; rabinaale titels van buitenslands beroepene Rabijnen, worden bij de Hoofd-Commissie ingezonden; van haar weder aan examinatoren verzonden, ten einde daarop te berigten en te adviseren; de humaniora bestaat echter alleen, in het spreken, lezen en schrijven der Hollandsche taal; de vergadering wordt steeds te Amsterdam, de bakermat van Joodsche kerk- en schoolwijsheden, gehouden, en meer andere fraaije zaken te veel om te melden.

Dat de sluwe Hoofd-Commissie, zoo wel in betrekking tot het Kon. besl. als eigener autoriteit, een onbepaalden invloed op die oude heeren heeft geueend, en dat die werd geschragd en bevorderd, door den Amsterdamschen vriend en ambtenaar, wien den geheimsschrijvers post, bij het collegie van examinatoren, was toebeschikt, zal wel geen hetoog behoeven. De zittingen werden doorgaans met de aanschrijvingen van de Hoofd-Commissie geopend.

De wederrechtelijke autoriteit der Hoofd-Commissie, over de Joodsch-Nederlandsche geestelijkheid, die altijd, van de kassen der gemeenten, worden bezoldigd, begint lastig en onverdragelijk te worden: zij gebiedt de rabijnen het houden van lijkredenen, de wederzijdsche erkenning van getuigschriften, het persoonlijk inzeggen der huwelijken van zwangere meisjes, etc. etc. etc. De Hoofd-Commissie had nimmer iets te gebieden dan het opvoigen der kerk-reglementen en andere wettelijke bepalingen.

Weider aan den arbeid.

Deliberatie der mobile visible geworden Hoofd-Commissie: het collegie van exam. houdt te Amsterdam zitting in de maand Junij van ieder jaar; de kennisgeving met de namen van de leden der Hoofd-Commissie er op, wordt telkens, door Parnassim, in de Syn. aangeplakt.

Min. disp. 21 Aug. 1832; toepassing van het Kon. besl. 8 Mei bevoorren, wegens het weren van vreemdelingen als leeraars der godsdienst; op de Israël. geestelijkheid?? ver gezocht, inderdaad!!

Kon. besl. 4 Feb. 1824; wegens vrijstelling der nationale militie worden, als Isr. geöleerde studenten erkend, diegeen welke in het Bij's Hamidrosch te Amsterdam of bij Nederl. Isr. rabijnen (?) zijn opgeleid. Bij het gemelde besluit, worden de personen, door het collegie van examinatoren, tot het rabinaale ambt toegelaten, erkend, als den geestelijken stand te zijn ingetreden. De tekst is krentoof van de Hoofd-Commissie.

Aanschrijving van gecommiteerden der Hoofd-Comm. over hetzelfde onderwerp. De Hoofd-Commissie begint de heeren examinatoren geheel en al te overvleugelen, soms te overbluffen. Bepaling van modellen voor getuigschriften en al hetgeen verder tot het ambulement behoort.

Lettoel: Minist. disp. 27 Dec. 1824; op voordragt der Hoofd-Commissie, bij hare algemeene vergadering en bij eigendunkelijke ampliatie der kerk-reglementen, wordt het ieder, zonder vergunning der kerkbesturen, verboden, openbare predicationen, lijkredenen, voorlezingen, verklaringen en veraaningen te houden. Wij waakt tegen de overtredingen? de respectieve kerkbesturen en de Hoofd-Commissie; de laatste laat, in weerwil der menigvuldige aanklachten, den heer W. v. P. gedurende eene reeks van jaren, op eene calendatische en ongeoorloofde wijze, het zedepredikers ambt waarnemen!!

Wij zijn er nog niet; die langzaam gaat, gaat zeker. Kon. besl. 13 Oct. 1825 No 232; op voordragt van Eredienst, daarbij overleggende een door de Hoofd-Commissie ter goedkeuring aangeboden ontwerp van Reglement etc.; instelling eener ondergeschikte orde van Joodsche geestelijkheid, onder de benaming van *leeraars en oefenaars; Magidim en Bagnely Darschonim*. Nadeelige, onwettelijke, en zoo als vele willen, speculative, terugwerking op de reeds eenmaal aangestelde zedepredikers. Alweder krentoof van de Hoofd-Commissie. De leeraars wier enige wetenschappelijke kennis bestaat, in bedrevenheid der landtaal, en geenszins de oefenaars zijn, onder zekere voorwaarden, schotvrij van de landmilitie. Amsterdam zal weldra van eene theozantesque krielen! (Het vervolg hierna.)

Nieuw uitgekomen Boeken.

Korte bedenkingen op het werk van den heer G. Luitenberg; proeve van onderzoek omtrent het armwezen in ons vaderland, enz., door Mr. R. W. Alstorpius Grevelink f 0.40
Over de Weduwen- en Wezenkas der Officieren van de landmilitie, door J. H. Keemsk. gewaarf-Majoor op pensioen a 0.30
Register op de Nederlandsche Staats-Contant, voor de tweede vier maanden van het jaar 1841. Mei-Augustus, op last en met autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, vervaardigd door J. Belfinatie, oud-redacteur bij dezelve courant, 28e deel, 2e stuk a 1.80
Bedenkingen betrekkelijk het ontwerp v. wet voor het notarisambt a 0.60
Vlugtige beschouwingen omtrent het Verkiestel en proeve van eene nieuwe wet op de uiening van het Steunregt, ter verkiezing van de Provinciale Staten in de Nederlanden, door Mr. G. A. Iessel de Slepper a 1.00
Handboek voor Burgers en kooplieden, houdende voorbeelden van acten, welke in Burgerlijke zaken en zaken van Koophandel, volgens de wet onderhandeld mogen worden ongemak, uit het Fransch vertaald door Mr. C. Themmen. Derde door een dinkindige vermeerderde en naar de nieuwe wetgeving veel verbeterde druk a 0.90
Woordenboek van Dreyerijen, van den heer M. N. Beas, vervolg door B. Mrolyk, 2e deel, 2e afv. Fl.-G. a 0.60
Geneeskundige Bijdragen van gemengden inhoud, door F. van der Brug, Cur. Zn. M. D., Hoogleraar in de medicijnen aan het Anatomisch Illustrat. en aan de Genees-, Heel- en Verloskundig. school te Amsterdam, 1e gedeelte a 0.90
Over het onwettige en op het academisch prijsregulief inbreuk makend voorstel, om de in de vakken der Geneeskunde ge-

gradueerde of gepromoveerde Doctoren aan een med. door eene dierloze aan te stellen Staats-Commissie te open, gepaard met enige andere aanmerkingen v. brief medegeleed aan den WelEd. zeer gel. heer D. J. A. Arn Med. et Chir. Doct. enz. te Amsterdam, door F. van der Cx., M. D. Hoogleraar in de medicijnen aan het Anatomisch Illustrat. en aan de Genees-, Heel- en Verloskundig. Amsterdam

ADVERTENTIEN.

C. E. Junes Mant,

is uitgepakt in het HOTEL DE COMMERCE, een schoon assortiment **MODE-ARTIKELÉN**, te te melden.

AFWISSELEND SCHOUWTOONEEL

VAN VAUDEVILLEN, TOONEEL- EN BEJESPELEN GROOTE PANTOMINES, ACADEMISCHE STANDBEEL GROEPEN.

In de Groote Tent op de Markt, onder Directie

C. P. VERPLANCKE

Vrijdag den 15 Julij 1842:

DE LOODS EN DE SCHEEPSTIMMERNA OF HET GARNAALMEISJE.

Blijspel met Zang, in 2 Tijdvakken, door A. v.

Na hetzelfde:

De herschepping van ARLEQUIN EN COLOMBIN

Ballet-Pantomime.

Tot slot:

Een aantal Akademische Standbeelden-Groepen, v. dende de antiekste standen der voornaamste Muz. Europa.

Eiken dag zullen de Vertooningen verschillend Het spektakel zal voorzien zijn van eene goede door de Familie Becker.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

1e Rang 99 Ct. 2e Rang 60 Ct. 3e Rang 40 Ct. 4e Rang 20 Ct. De Tent zal open zijn ten 8 ure, om ten 9 ure te begin.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen

Julij 1842.

Van Middelburg.			Van Rotterdam.		
	ur. m.			ur. m.	
Zaterdag 16	vm. 5.		Zaterdag 16	vm.	
Zondag 17	6.		Zondag 17	vm.	
Maandag 18	7.30		Maandag 18	m.	
Dingsdag 19	8.		Dingsdag 19	vm.	
Woensd. 20	9.30		Woensdag 20	vm.	
Vrijdag 22	10.30		Vrijdag 22	vm.	

ZEETIJDINGEN.

VLISSENGEN, den 14. Julij. Sedert den 12. dezer zijn reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Cathinka, J. C. van Selon, Riga Hennipzaad; Johanna R. H. Nagel, Bayonne, stukgoed; Johanna Catharina Erichsen, Livorno, Marmer; The siren, J. Dupré koffij.

Voor Vlissingen bestemd:
Thomasaud Margareth, T. Gray, Sunderland, steenkool; Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van den Oosterschelde naar zee gezeld:
Rembrand, P. Garling, stukgoed, Alexandrie; Precious, Kray, Hamburg, Tweedon, P. L. Gros, Jersey, Leda, plien, Rostock, Columbia, W. Robertson, Glasgow, F. C. J. Gerberding, Alicanter, Jena, M. Cornelissen, deen, Heinrich Emil, P. A. Permin, Oostce, Capst, Sprook, Aberdeen, alle mei ballast; Plato, M. L. Hooy, Oran.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

14 Julij 1842.

De Nederlandsche mudds.		De Nederlandsche mudds.	
Oude Walch. Tarwe	f 10.75	Roekweit	50.
Nieuwe dito	10.25	Zomergerst	50.
Oude Zeeuwsche dito	10.20	Winter Gerst	50.
N. Zeeuwsche dito	10.00	W. Witte Boonen	50.
O. Zeeuwsche Rogge	7.00	W. Bruine dito	50.
N. dito	5.60	W. Paardenboonen	50.
W. Groene Erwten	5.	Raspolie	f 4.50
W. Witte dito	5.	Panfolie	50.
Koolzaad	15.00	Lijnolie	58.50
Z. dito	15.	Raapkoeken	f 50.
Bayer	15.	Lijnkoeken	90.00

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIERRE